

KINTA KOLUMNA

UN MUSEU DE LA VAGINA A LONDRES, EL PRIMER DEL MÓN

Un penjoll o unes arracades en forma de vulva. T'atreveixes a portar-les?

Al petit barri de Camden Town de la capital anglesa, un museu molt especial que segurament atraurà viatgeres catalanes i catalans donat les convulsions socials que la vagina provoca.

Aquí, les dones i els seus cossos són un homenatge avantguardista de la feminitat, gratuït, el museu s'atreveix a abordar el tema del sexe femení. Un projecte nascut per la voluntat de Florence Schechter, coneguda youtuber, de competir amb el Museu del Penis situat a Reykjavík. Un lloc educatiu contra els tabús, com ara: "les regles són brutícia", "perds la virginitat si utilitzes un tampó" o "no pots quedar-te embarassada en la primera relació sexual".

De forma lúdica s'exposa aquesta part de l'anatomia femenina per ajudar a vèncer l'aprensió al ginecòleg i, per exemple, evitar patir algunes malalties greus com el càncer de coll uterí o prendre consciència de l'endometriosi. Doncs sí, aquí la vagina, aquesta part del cos femení extremadament estigmatitzada, vol trencar la vergonya que la dona sent envers el seu cos. En definitiva, desdramatitzar i normalitzar les visites al metge, per una banda, i ensenyar a les dones a estimar els seus cossos, inclòs el seu sexe.

A l'entrada hi ha disponible un qüestionari perquè pugueu calibrar els vostres coneixements sobre la vagina donat que moltes dones –i no cal dir que els homes encara menys– coneixent molt malament la seva morfologia.

Sóc lliure

La resistència de la vulva

El museu exposa anatomia, menopausa, anticoncepció, sexualitat, i la cultura i les diferents representacions de la vagina arreu del món, sense oblidar l'aspecte social com l'excisió, la violació o la violència domèstica. I no podia mancar la història i la lluita de les dones contra el patriarcat.

L'objectiu és fer recuperar la confiança a les dones, fins i tot en la seva intimitat, que la societat dominada pels homes ha denigrat constantment durant segles, i, a poc a poc, transmetre'ls l'orgull i la benaurança de ser dona. L'entrada és gratuïta.

L'adreça: Unit 17 & 18 Stables Market, Chalk Farm Rd, Londres NW1 8AH.

Bona visita catalanes i catalans, però no espereu que les dones canviïn les regles d'un sistema del qual són víctimes, d'un ordre mundial que no han ajudat a crear. I la meua part femenina es pregunta si la dona podria acceptar que les seves certes i desitjos deixin de ser qüestionades com una excepcional manera d'actuar i prendre un relleu?

Saben les dones que el temps s'acaba en un món que encara cada vegada més a l'extrema dreta i a la repressió del cos femení? Quan somiem i desitgem, el meu desig és que deixin de celebrar la força i el coratge de les dones. Que es donin l'opció de no ser inqüestionables. L'opció de deixar de ser valentes. Deixem d'una puta vegada de glorificar la seva capacitat de resistència a aguantar-ho tot. Tant si són víctimes en primera persona com si donen suport a les que denuncien la violència sexual.

Moltes dones estan esgotades, desgastades de patir el pes dels discursos nauseabunds dels fills de puta, mundials i locals, com Trump, Putin, Abascal, Macron... que constantment arraconen la seva paraula, practicant la indiferència i la prosa vomitiva en els seus discursos.

Pregunteu a les vostres germanes, a les vostres amigues, a les vostres filles, a les vostres mares, on és el suport dels homes?

Els vostres companys, aquells que es mantenen en segon pla tot dient que asseguren a les dones el seu suport, voldria preguntar-los això: Per què sou tan mesurats, per no dir inexistents?

S'adonen que en aquest camp de batalla les dones no tenen ningú? No hi ha éssers estimats i preocupats per elles?

És una negació dir que créixer en la pell d'una dona és, en el millor dels casos, haver escapat del pitjor? Doncs no ho és. És, des de la infància, desconfiar, témer aquells a qui se'ls educa a estimar.

Viure significa tenir l'opció de triar entre renunciar a ser lliure o arriscar la vida? O és perdre una quantitat infinita de temps desenvolupant cada dia estratègies de vigilància. I anar vestida amb una armadura que acaba semblant a una gàbia.